

La nostra gent gran

Fa pocs dies, llegint un article que parlava de la gent gran, es reproduïa una declaració feta per la Sra. Marisa Viñes, presidenta fundadora de l'Associación de Abuelos y Abuelas en Marcha, que em va fer reflexionar profundament respecte al lloc que mereix ocupar aquest col·lectiu de persones. Persones que, gaudint encara d'una plenitud de capacitats intel·lectuals, passen a formar part d'aquesta mena de *reserva* que anomenem *la tercera edat* i que la societat tracta com un col·lectiu «marginal», sense futur, i del qual només espera que continuï consumint. En concret, la Sra. Viñes deia: «Amb els anys estem perdent afectes. Se'ns mor el company o companya, els amics, la família..., i, no obstant això, la nostra capacitat d'amor no s'esgota...»

Estic absolutament d'acord amb la reflexió de la senyora Viñes, tant

que em comprometo a treballar amb l'anomenada *gent de la tercera edat* del nostre poble per buscar iniciatives que integrin i no marginin. Però permeteu-me que d'això en parli un altre dia.

Si alguna cosa tenim clara els que ja tenim *una edat*, els que tenim la certesa que, si la vida ens ho permet, d'aquí a pocs anys formarem part d'aquest col·lectiu, és que nosaltres, dins nostre, continuarem sent els mateixos de sempre. I la gran pregunta és si el nostre cos i la nostra ment ens acompanyaran en els últims anys. I quan observem el nostre voltant, ens adonem que si les persones de la *tercera edat*, en general, queden marginades, si als que no poden valdre's per ells mateixos els tenim deixats de la mà de Déu, mala guanyada manera de tornar el que ells ens han donat. Ho sento, però

una societat moderna com la nostra no s'ho pot permetre, no és just, no és ètic.

Vivim en un poble que és cert que ha assolit, de mitjana, un bon nivell de vida, però com sempre passa amb les mitjanes el repartiment no és equitatiu. N'hi ha que mengen el doble al costat d'altres a qui els pertoca la meitat. Això sí, les mitjanes sempre surten favorables, i per això alguns diuen que «A Bescanó es viu molt bé». Jo, personalment, no em sentiré tranquil fins que no es pugui dir que «A Bescanó tothom viu raonablement bé».

Ja fa anys que alguns parlen de la necessitat de fer un centre de dia. S'omplen la boca de promeses dient que ja ho faran però que no es pot fer tot, ni tot alhora..., que ja estan fent el que s'ha de fer..., que ningú es preocupi... Primer, es va prometre una residència de gestió pública per a la tercera edat. Després, com que hi havia una iniciativa privada en aquest sentit, es va dir: «No us preocupeu, una part de les places seran per a la gent del poble i amb conveni amb l'administració», però ja no se n'ha parlat mai més. Això sí, a les darreres eleccions es va tornar a prometre un centre de dia. De moment no se'n sap res, és clar. Per no tenir, no tenim ni un solar on es pugui construir.

Quants anys creieu que falten per poder veure un edifici o un local destinat a la nostra estimada gent gran, ara que sembla que entrem en època de crisi i de menys recursos?

Mentre esperem, que de paciència no ens en falta, no estaria bé que la nostra administració comencés a dinamitzar el tema? No estaria bé que es destinessin recursos per crear una xarxa de voluntariat entre els nostres grans? I aportar ajudes a domicili? I aprofitar el seu potencial, la seva iniciativa, la seva experiència i, en definitiva, la seva riquesa?

Nosaltres sempre estarem al costat d'aquells que, de veritat, es posin a fer la feina important per a les persones.

Carlos de Mendoza Sans
Entesa per Bescanó

La nostra Estació sempre ha estat salvada

Des de l'oposició es vol fer creure que volem enderrocar l'Estació com si fos una decisió recent i sense reflexió. Però no expliquen en canvi l'evolució del tema en la seva totalitat. La història sintetitzada és la següent: des del 1986, abans que jo fos alcalde, al planejament urbanístic sempre s'ha previst que paral·lel a la via verda hi hauria un carrer i que, per a la construcció d'aquest carrer, s'havia de traslladar l'estació del tren.

Durant tots els anys que ha durat la tramitació de tot el projecte urbanístic, MAI NINGÚ HAVIA PRESENTAT CAP ESCRIT O AL·LEGACIÓ per aquesta qüestió. Quan diem ningú tant volem dir persones particulars com la mateixa oposició. I d'exposicions públiques potser se n'han fet una dotzena. Per tant, l'Ajuntament en cap moment ha actuat sense escoltar la gent com es vol fer creure.

Què ha passat, doncs? Molt senzill. Que s'han equivocat i per tapar aquesta equivocació han confós la gent. Han presentat una al·legació fora de lloc, és a dir l'han presentat quan no tocava. Per posar un exemple, perquè s'entengui, és com si ara es presentés una al·legació perquè no comencin les obres d'ampliació de l'escola, ara que les obres ja estan gairebé acabades.

Algú es podrà preguntar: «Realment no és possible reconsiderar un procés com aquest?» Doncs no ho és de possible perquè, com a conseqüència de cadascun dels passos d'aquest mateix procés, ja s'han produït uns fets consumats que impedeixen tornar enrere sense lesionar drets legítims: la reparcel·lació ja ha estat acceptada pels veïns, molts terrenys ja s'han venut d'acord amb la nova reparcel·lació i, per tant, si es tirés enrere podrien demanar a l'Ajuntament compensacions i responsabilitats que seria impossible atendre. Canviar els traçats dels carrers tampoc es pot fer perquè afectaria greument cases que ja estan construïdes al costat de l'Estació. Dit d'una altra manera, seria un embolic tan gros i jurídicament tan i tan complicat que, des d'un punt de vista judicial, podria passar de tot.

Només ens sap greu per tota la gent a qui no se li ha explicat tota la veritat i s'ha simplificat la qüestió plantejant una pregunta massa simple.

També es vol fer creure que administrativament no ho hem fet prou bé. DONCS NO ÉS VERITAT. Un informe jurídic signat pel senyor Lluís Pau, doctor en Dret, i per la Sra. Rosa Maria Canosa, arquitecta i presidenta de l'Agrupació d'Arquitectes per a la Defensa i Intervenció en el Patrimoni Arquitectònic, avalen tot el que s'ha fet i el que tenim previst fer.

Per tant, l'Estació tindrà el seu lloc en la nova ordenació urbanística. La dignificarem i li donarem contingut. Serà un punt d'informació relacionat amb el carril bici i amb el punt d'interpretació de l'illa del Ter a la Pilastra, zona que es convertirà en una reserva ambiental. I tot això avalat jurídicament. Voldríem fer notar també que són molts els monuments molt més importants que l'Estació des d'un punt de vista arquitectònic que han estat canviats de lloc, fins i tot esglésies romàniques. I el trasllat de la nostra Estació, tant per la seva construcció com pels materials amb què està feta, no presenta cap complicació.

Tenim molt clar què vol dir preservar el patrimoni. Aquesta afirmació queda avalada per tota una sèrie d'actuacions de restauració que hem dut a terme: les parròquies, les ermites de Santa Anna i Sant Sebastià, el Pou del Glaç, el cinema, el mateix edifici de l'Ajuntament i tot el nucli antic amb l'església de Sant Llorenç, en són els exemples més clars.

Per acabar, volem comunicar-vos que totes les persones interessades a consultar els informes els trobareu a la pàgina web de l'Ajuntament i que, com a alcalde, estic a la disposició de qualsevol veí que vulgui parlar d'aquest tema i de tots els que facin falta. Només cal que truqueu a l'Ajuntament per concertar l'hora.

Xavier Soy i Soler
Convergència i Unió

Urbanisme a Bescanó

Vaig llegir l'últim número de la revista La Pilastra (gener 2008) i m'agradaria felicitar i encoratjar el nou equip de redacció.

A la secció «Els grups polítics parlen» (pàgina 18), la Sra. Anna Garriga, de l'Entesa, es refereix entre altres coses al nou planejament urbanístic municipal, el POUM, dient que el govern vol augmentar en 1.000 el nombre d'habitatges, a més a més dels 1.500 que ara ja es podrien construir de nous. Permeteu-me que digui que vaig quedar totalment sorprès i meravellat.

A la reunió de presentació que va fer l'arquitecte municipal, el senyor Vázquez, a la Sala Polivalent, on tots els assistents hi estàvem en condició de ciutadans, es van exposar les diferents possibilitats urbanístiques que podria tenir Bescanó en el futur. Repeteixo, PODRIA, perquè mai es va parlar de cap projecte en ferm ni cap intenció d'escollir cap de les opcions esmentades en la presentació, ni molt menys de voler fer créixer el poble.

El que SÍ que es va posar sobre la taula va ser que les decisions sobre les alternatives a escollir no les prendria mai l'equip de govern, sinó que serien uns grups o meses de treball, en què hi podria participar tothom, els que decidirien en última instància quin volen que sigui el futur urbanístic de Bescanó.

Recordo que la Sra. Garriga va fer una sèrie de preguntes insistint en aquest tema, que van ser aclarides pel mateix senyor Vázquez d'una manera molt clara. Tothom ho va entendre.

I jo em pregunto: Com pot ser que ara diguin coses que no es corresponen amb el que es va dir anteriorment? D'això jo en dic voler marejar la perdiu o, el que seria pitjor, voler confondre o enganyar el poble. Les coses s'han de dir tal com són, encara que no agradin. O bé, si no s'han entès, no dir-les.

Francesc Boada i Rigau
Regidor d'Urbanisme